

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் இல்லற மேலாண்மைப் பண்புகள்

கோ. தர்மராஜ் அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, ஆனந்தா கல்லூரி, தேவகோட்டை, சிவகங்கை, இந்தியா,

The Domestic Role of Women in Ancient Tamil Literary Tradition

G. Dharmaraj a, *

^a Department of Tamil, Ananda College, Devakottai, Sivagangai, India

*Corresponding Author:

dharmaraj04071988@gmail.com

ABSTRACT

Literature serves as a reflection of the social, cultural, and ethical values of the society in which it is produced. The literary works of each historical period preserve valuable records of the lifestyles, customs, and social structures of the people of that era. Through literary evidence, it is possible to trace the gradual evolution of human society and its cultural traditions. Ancient Tamil literature, particularly the Sangam corpus, offers significant insights into the status, responsibilities, and virtues of women within the family and society. In Sangam society, women were respected and accorded an important place in domestic life. They were regarded as the custodians of the household and were expected to uphold values such as chastity (karpu), devotion to their husbands, and commitment to family welfare. Literary sources also refer to customs such as udan-kattai (self-immolation with the deceased husband) and kaimmai nonbu (the observance of widowhood), reflecting the social expectations and cultural practices of the time. Motherhood, maintaining harmony within the family, and supporting the emotional and moral well-being of the household were considered central responsibilities of women. Sangam poems further portray women as embodying admirable qualities such as modesty, dignity, humility, self-restraint, patience, compassion, and moral discipline, while also celebrating their grace and inner strength. These virtues enabled them to manage household affairs efficiently and preserve the ethical and cultural values of the family. Thus, domestic management in ancient Tamil society extended beyond routine household responsibilities to encompass moral leadership, social harmony, and cultural continuity. This article examines the domestic management traits of women as reflected in ancient Tamil literature. By analyzing literary evidence, it highlights the roles, responsibilities, and virtues associated with women in family life and demonstrates how these qualities contributed to the stability, prosperity, and cultural identity of ancient Tamil society.

Keywords: Tamil society, Ancient Tamil Literary Tradition, Women, Family Welfare

முன்னுரை

இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை எதிரொலித்துக் காட்டும் தன்மையுடையது. ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை அந்தக் காலக்கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன. இலக்கியங்களின் துணை கொண்டு மனித சமூகத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியினை எளிமையாகக் கண்டறியலாம். சங்க கால

சமுதாயத்தில் பெண்கள் போற்றுதற்குரிய பண்புகள் கொண்டவர்கள். பெண்கள் பெரும்பாலும் இல்லறக் கடமைகளுக்கு உரியவர்களாகவே கருதப்பட்டனர்.

சங்ககாலத்தில் பெண்களுக்கு மதிப்பும், மரியாதையும் இருந்தன. பெண்கள் கற்புடையவர்களாகவும், கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழுபவர்களாகவும், உடன்கட்டை ஏறுதலும், கைம்மை நோன்பு இருத்தலுமாகிய பண்பினை உடையவர்களாகவும் இருந்தனர். பிள்ளைகளைப் பெறுதலும், கணவனின் மனம்கோணாமல் நடந்து கொள்ளுதலுமே பெண்களின் பொதுவான வாழ்க்கை முறையாக இருந்துள்ளது. சங்ககாலப் பெண்கள் அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அடக்கம், பொறுமை, இரக்கம் போன்ற பண்புகளுடன் அழகு கொண்டவளாகவும் இருந்தனர் என்பதற்கு சங்கப்பாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன. அத்தகைய பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்களின் இல்லற மேலாண்மைப் பண்புகளை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இல்லற விளக்கம்

இல்லம் என்பதை வீடு, குடும்பம் என்றும் கூறலாம். அறம் என்பதை வாழ்க்கை நெறி, ஒழுக்கமுறை எனலாம். எனவே இல்லறம் என்பது இல்லத்தில் வாழும் நெறி ஒழுக்கம் என்பது விளங்குகின்றது. பெண்ணும் ஆணும் திருமணம் புரிந்து ஒன்றுகூடி ஓர் இல்லத்தில் இருந்து தம்முள் அன்புடன் காதல் இன்பத்தை அனுபவித்து குழந்தைகளைப் பெற்று பொருளாட்டி அறம் செய்து வாழ்வாங்கு வாழ்தல் இன்றியமையாத இல்லறமாகும். கணவனும் மனைவியும் இல்லத்தில் நிகழ்த்தும் பணிகள் அனைத்தும் அறமாகும் காதல் மகிழ்வுடன் வாழ்தல் மட்டுமன்றிச் சுற்றம் தழுவி, விருந்தினரைப் போற்றி, சமூக நலப்பணிகளும் ஆற்றி வாழ்தல் வேண்டும் இதனையே பழந்தமிழர் கற்பு வாழ்க்கை என்றனர்.

இல்லத்தை இல்லத்தரசி இன்பக்கடலாக வைத்திருக்க வேண்டியது இல்லாளின் பொறுப்பாகிறது. இன்சொல்லே இயம்புதல், பொறுமையைப் போற்றுதல், அடக்கத்தை மேற்கொள்ளுதல், விட்டுக்கொடுத்தல் முதலாகிய நற்பண்புகளைக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே இல்லறத்தை சிறப்பாக வழி நடத்த முடியும். இல்லத்திற்கு விளக்குப் போலத் திகழ்ந்து இல்லறத்தை விளங்கச் செய்பவள் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய மனைவி ஆவாள். இதனை,

“மனைக்கு விளக்கு ஆகிய வாணுதல் கணவன்”¹

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய மனையாள் இல்லாத வீடு பாழேயாகும் என்பதை,

“மனைக்குப் பாழ்வாள் நுதலின்மை”²

என்று நாண்மணிக்கடிகை விளக்குகின்றது. மேலும் இல்லத்தில் இல்லாள் இருப்பதனால் உண்டாகும் நன்மையையும் இல்லாள் இல்லத்தில் இல்லையெனின் உண்டாகும் இன்னலையும் மூதுரை,

“இல்லா எகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை

இல்லாளும் இல்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்

வலி கிடந்த மாற்ற முரைக்கு மேல் அவ்வில்

புலி கிடந்த தூறாய் விடும்.”³

என்ற இப்பாடலில் இல்லறத்தில் ஈடுபட்ட பெண் பல கடமைகளை ஏற்றுச் செய்ய வேண்டியவளாகின்றாள். இல்லாள் ஆனவள் ஒருவனுக்கு நண்பனைப் போலவும், தாயைப் போலவும் இருந்து கடமையாற்றுவதோடு மனையறத்தைக் காக்கும் பணியினையும் மேற்கொள்கின்றாள். கணவனது வருவாய்க்குத் தக்கபடி செலவு செய்து சுற்றத்தார் பயந்து ஒதுங்காவண்ணம் ஒம்பி, விருந்தினரைப் பேணி, செல்வத்தை வளரச் செய்கின்ற தெய்வத்தை எப்பொழுதும் வணங்குதலேப் பெண்டிர் சிறப்பாகும் என்று பெண்ணின் இயல்புகளை கூறுவதை அறிய முடிகின்றது.

இல்லறமே நல்லறம்

கல்வியும், தாய் தந்தையர் வழிபாடும், மனிதன் பிறர் பொருட்டு வாழ்தல்; வேண்டும் என்னும் பெரு வாழ்விற்குக் கடைக்கால் போன்றன. அக்கால் மீது இல்லறமென்னும் நிலையம் எழுப்பப்படல் வேண்டும். அந்நிலையம் எழுப்பினதும் அதன்கண் அன்பென்னும் தெய்வம் கோவில் கொள்ளும் அன்பு அரும்புதற்குரிய இடம் இல்வாழ்க்கை என்று கூறுவது மிகையாகாது. இல்வாழ்வில் தலைப்படாத ஒருவனது உள்ளத்தைக் கதவுகளும் மற்றகால் கதவுகளும் மூடப்பட்டுக் காற்று நுழைய பெறாத பாழுங் கட்டடத்திற்கும், ஒட்டமில்லாத நீர்நிலைக்கும் ஒப்பிடலாம். இல்லறம் மனிதன்பால் இயல்பாக அமைந்துள்ள அன்புற்றினின்றும், அருட்புனல் எழாதவாறு தகைந்து நிற்கும் தன்னலமென்னும் பாறையை உடைத்தெறியும் பெருங்காவியாகும். என்பதை,

“மன்பதை காக்கும் நீள்குடிச் சிறந்த

தென்புலம் காவலின் ஓரீஇ பிறர்

வன்புலம் காவலின் மாறியான் பிறக்கே”⁴

என்ற இப்பாடல் விளக்குகிறது. உள்ளத்தில் அன்பு மலர வேண்டும் அவ்வண்பு தன்னைச் சார்ந்தவர் பாலேயன்றி பிற உயிரிகளின் மேலும் பரவுதல் வேண்டும். நடுநிலை குன்றாது பொருளிட்ட வேண்டும். ஈட்டிய பொருளைத் தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் எனக் கொள்ளாது தன் உயிர்க்கு உறுதியுக்கும் அறவழியில் செலவிட்டுத் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ வேண்டும். ஐம்புலனடக்கம் பெற்றவர்களாய்ச் சான்றோர் விதித்த ஒழுக்க நெறியினைக் கைக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது இல்லற நெறியாகும்”⁵ என்கிறார் இளங்குவனார்.

கணவனைத் தெய்வமாக எண்ணுதல்

சமுதாயத்தில் திருமணமாகிய பெண்கள் கணவருடன் இணைந்து குடும்பத்தைச் சிறந்த முறையில் நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். கணவரிடம் அவரது தாய்க்கு நிகராக அன்பு காட்டுதல், வீட்டு வேலை செய்தல், தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல், தக்க சமயத்தில் அறிவுரை வழங்குதல் ஆகியவையும் சிறந்த மகளிருக்கான குணங்களாகும். இதனை

“செய்பொருட் சிறப்பு எண்ணிச் செல்வார்மாட்டு இனையன

தெய்வத்துத் திறன்; நோக்கி தெருமரல்- தேமொழி

வறன்ஓடின வையகத்து வான் தரும் கற்பினாள்”⁶

என்ற இப்பாடலில் தலைவன் பொருளீடுவதற்காகத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றுள்ளான். அவன் செல்லும் வழியில் எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாமல் இருக்கும் பொருட்டு மழையையும், கனலையும், காற்றையும் வழிபட விரும்பிய தலைவிக்கு அறக்கடவுள் உதவும்.

இவை இல்லாமல் கணவனை எதிர்த்துச் சண்டையிடுதல், சிறுபொருள் தேடுதல், களவு செய்தல், அன்னியருக்கு உதவியாக இருத்தல், கணவனுக்கு முன்பே உணவு உண்ணுதல், ஒருவர் சொன்ன வார்த்தையை வேறு ஒருவர்க்குச் சொல்லிக் கலகம் செய்தல், அடுத்த பெண்ணின் கணவனோடு பேசுதல், பக்கத்து வீடுகளுக்குத் தேவையில்லாமல் செல்லுதல் ஆகிய செயல்புரிவோர் பல குழந்தைகளைப் பெற்றாலும் நல்லோர் அவர்களைக் கைவிட்டு விடுவர். என்பதை,

“தலைவனோடெதிர்த் துரைத்துச் சிறு தனந்தேடித்தானும்

பலரது கூலியாயும் பத்தா முன்னசனஞ் செய்துங்

கலகமாயொருவர் பேச்சை உரைத்துப் போர் காணுவாளும்

நலமிகு சேய்கள் பெற்றுப் பெருகினும் விடுவர் நல்லோர்”⁷

என்ற இப்பாடலில் ஒரு பெண்ணிற்கு இந்த குணங்கள் எல்லாம் இருக்கக் கூடாது என்பதை விளக்குகின்றனர்.

சொல் தவறாமை

கணவனின் சொல்லைத் தெய்வவாக்காக எண்ணுதல் வேண்டும், கணவனை எதிர்த்துப் பேசுதல் கூடாது, அவன் எண்ணங்களுக்கு உறுதுணையாக இருத்தல் வேண்டும், தலைவன் கற்புக் காலத்தில்; பொருளீட்டுவதற்காகத் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். தலைவனின் சொல் கேட்டு தலைவி ஆற்றியிருத்தலை,

“முல்லை சான்ற கற்பின்

மேல் இயற் குறுமகள் உறைவின் ஊரே”⁸

என்ற இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. இதனை வள்ளுவர்,

“அடிசிற இனியாளே அன்புடையாளே

படிசொல் தவறாத பாவாயடி வருடிப்

பின்தூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ

யென் தூங்குமென் கண்ணிரா”⁹

என்ற இப்பாடலில் திருவள்ளுவரின் மனைவி மார்க்கசகாயன் என்பவனுடைய புதல்வி வாசுகியம்மாள். இவள் இறக்கும் பொழுது திருவள்ளுவரின்; முகத்தைப் பார்த்து ஒவ்வொரு நாளும் உணவு பரிமாறும் பொழுது பக்கத்தில் ஊசியும் தண்ணீரும் வைக்கச் சொன்னதற்குக் காரணம் கேட்க, திருவள்ளுவர் நீ படைத்த உணவு ஏதாவது இலையை விட்டுப் பக்கத்தில் சிதறி விழுந்தால் அன்னங்களை ஊசியால் குத்தியெடுத்துக் கழுவி இலையில் போட்டுக் கொள்ளுவதற்காக ஆனால் நீ இதுவரை அப்படிச் சிந்தும்படி படைக்கவில்லையென்று துன்பம் ஆற்றாதவராய் எனக்கு குறைபாடன்றியும் குற்றமின்றியும் பணிவிடை செய்தவளே, சொன்னதைத் தட்டாமல் நடந்தவளே நான் உறங்கும் பொழுது என் கால்களைப் பிடித்து நான் நன்றாக உறங்கியதற்கு பின்னால் சென்று உறங்குபவளே! நான் எழுந்திருக்கும் முன் எழுந்து பணிந்து செல்லப்பட்டவளே நீ இப்பொழுது என்னை வருந்தவிட்டுப் பிரிந்துவிடப் போகிறாயா இனிமேல் எனது கண் இரவில் எப்படி உறங்கும்; என்றார். மனைவி தன்னுடைய சொல் தவறாமல் கடமைகளைச் செய்தாள் என்பதை இதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பெற்றோர் செல்வம் மதியாமை

பெண்களின்; பிறந்த வீடு பெரும் செல்வச் செழிப்பில் இருப்பினும் திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவன் வீடு வறுமையில் இருந்தாலும் பெண் தன் பிறந்த வீட்டிற்குச் செல்லுதலும் பெருமையாக பேசுதலும் தவறாகும். இதனை,

“அன்னாய் வாழி வேண்டு அன்னை நம் படப்பைத்

தேன் மயங்கு பாலினும் இனிய அவர் நாட்டு

உவலைக் கூவர் கீழ்

மான் உண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே”¹⁰

என்ற இப்பாடலில் வறுமையுற்ற ஒரு உத்தமி தாய் வீடு சென்று விருப்பம் போல உணவு உண்டு வந்தும் அவள் உடல் படிப்படியாக மெலிந்து வருகிறதைப் பற்றித் தோழி வினவியதற்குப் பதில் கூறுகிறாள் தலைவி. இரவு பெய்த மழைப்பதத்தில் அரசன் உழவனாய் யானையை ஏர் பூட்டிப் பணையைக் கலப்பையாக்கி உழுது வெள்ளி விதைக்க அது பொன்னாக விளையினும் நான் பிறந்த

வீட்டின் வாழ்வை நினைப்பதில்லை விளைந்து முற்றாத வரகைக் குலையரிந்து கன்று காத்துப் பாறையில் காய்ந்துப் பதரைப் போக்கிக் கிடைத்ததில் முன் கடன் கொடுத்தவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு மிகுதியுள்ளதைக் காய்ச்சக் காட்டில் சென்று பட்டவிறகுகள் எடுத்து வந்து கூழ் காய்ச்சிக் குப்பைக் கீரையை உப்பின்றி வேக வைத்து உண்டு வாழ்ந்தாலும் என் கணவன் வாழ்வைப் பெரிதென்று எண்ணுவேன் என்று தன் தோழிக்கு விடை கூறுகிறாள். இங்கு பெண் தன் பெற்றோரின் செல்வத்தை மதியாமல் தன் கணவனின் பெருமையைக் கூறும் பெண்களின் நிலையை அறிய முடிகின்றது.

கணவன் பிரிவுதாளாமை

கணவனைக் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் மகளிர் அணிகலன்களை அணிதலையும் ஒப்பனை செய்து கொள்ளுதலையும் விரும்புதல் இல்லை. தலைவனின் பிரிவால் தலைவி துன்புற்று வருந்தினாள் என்பதும் அவ்வருத்தத்தால் அவளது தோள்கள் மெலிந்து வளையல்கள் கழலப்பெற்றன என்பதையும் பூச்சுடுதல், கோதை புனைதல் போன்ற ஒப்பனைகள் அவள் செய்து கொள்ளவில்லை என்பதையும்

“தொடி தோள் இவர்க எவ்வமும் தீர்க

நெறி இருங் கதுப்பின் கோதையும் புனைக”¹¹

என்ற இப்பாடல் விளக்குகின்றது. மேலும் மற்றொரு பாடலில்

“அஞ்செஞ் சீறடியணி சிலம் பொழிய

மென்துகில் அல்குல் மேகலை நீங்கக்

கொங்கை முன்றிற்குங்கும மெழுதாள்”¹²

என்ற இப்பாடலில் கோவலன் மாதவியின்பால் மயக்கம் கொண்டிருந்த காலத்தில் கண்ணகி ஒப்பனை செய்து கொண்டாளில்லை, அழகிய சீறடிகளில் சிலம்பினை அணிந்தாளில்லை. இடையில் மேகலையைப் பூட்டினாளில்லை காதில் குழையினை அணிந்தாளில்லை, கயல் கண்களில் அஞ்சனம் தீட்டினாளில்லை, பிறை நுதலில் திலகம் வைத்தாளில்லை, கூந்தலில் புழுநெய் பூசினாளில்லை, மங்கல அணியைத் தவிரவேறு அணியை விரும்பாதவளாய் செயலற்ற நெஞ்சத்தை உடையவளானாள் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுவதை அறிய முடிகின்றது.

புறங்கூறாமை

பெண் என்பவள் ஒரு வீட்டின் குத்துவிளக்கு விளக்கு எப்படி எரிந்து இருளடைந்த இடத்திற்கு வெளிச்சம் தருகின்றதோ அதைப்போல ஒரு குடும்பத்தை நல்வழியில் செலுத்துபவளே பெண் ஆகையால் தன் வீட்டில் நடந்தவற்றைப் பிறரிடத்திலும் வெளியில் உள்ளதைத் தன் வீட்டில் உள்ளவர்களிடமும் குறை கூறுதல் புறங்கூறுதல் எனப்படும். தன் கணவன் என்ன தவறு செய்தாலும் அதை வெளியில் சொல்லாமல் கட்டிக் காப்பவள் சிறந்த மகளிர் எனப் பரிபாடல் எடுத்தியம்புவதை பின்வருமாறு காண முடிகின்றது.

“சேக்கை இனியார்பால் செல்வான் மனையாளால்

காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா

தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்

இகழினும் கேள்வரை யேத்தி இறைஞ்சுவர்”¹³

என்ற இப்பாடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. மேலும் இதனை,

“கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணந்தார் சொற்கூற்ற

மல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம் மெல்லிய

வாழைக்குத் தானீன்ற காய்க் கூற்றம் கூற்றமே

இல்லிற் கிசைந் தொழுகாப் பெண்¹⁴

என்ற இப்பாடலில் படிப்பறிவு இல்லாத மனிதர்களுக்குக் கல்வியறிவும் உணர்வும் உடையார் பேசும் பேச்சே எமன் என்றும், நெறி மாறி வாழும் மனிதர்க்கு அறமே எமன் என்றும், பெண்மைத் தன்மை வாய்ந்த வாழை மரத்திற்கு அது ஈனும் குலையே எமன் என்றும், இல்லறத்தில் நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகாத பெண் வாழ்க்கைக்கே எமன் என்பதையும் உடுத்துரைப்பதைக் காண முடிகின்றது.

கணவன் பெயரைச் சொல்லாமை

பெண்கள் கணவனைத் தெய்வமாக எண்ணுவதால் கணவன் பெயரைச் சொல்லுதல் கடவுள் பெயரைச் சொல்லுவதற்குச் சமம் என்கிறார்கள். குறிஞ்சி, முல்லை நிலம் உடைய தலைவன் நாடன் எனப் பெயர் பெறுவான் என்பதை,

“நாடன் என்கோ? ஊரன் என்கோ?

பாடு இமிழ் பனிக் கடற்சேர்ப்பன் என்கோ?

யாங்கனம் மொழிகோ ஓங்குவாட் கோதையை?”¹⁵

என்ற இப்பாடலில் மருத நிலத் தலைவன் ஊரன் எனப் பெயர் பெறுவான், நெய்தல் நிலத் தலைவன் சேர்ப்பன் எனப்படுவான் இதில் தலைவன் இத்தகைய ஊரினான் எனத் தெரிந்தும் தலைவன் பெயர் தெரிந்தும், அதனைக் கூறி அழைத்தல் மகளிருக்கு இலக்கணமாகாது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு இல்லறத்தில் இருக்கும் பெண்கள்; எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்பதிலிருந்து அவர்களின் இல்லறமேன்மையை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

சமுதாயத்தில் திருமணமாகிய பெண்கள் கணவருடன் இணைந்து குடும்பத்தைச் சிறந்த முறையில் நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். கணவரிடம் அவரது தாய்க்கு நிகராக அன்பு காட்டுதல், வீட்டு வேலை செய்தல், வறுமைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் தக்க சமயத்தில் அறிவுரை வழங்குதல் ஈகியயாவும் சிறந்த மகளிருக்கான குணங்களாகும் என்பதை அறியமுடிகின்றது. கற்புடைய பெண் தமது கணவர் யாதேனும் ஒரு காரணத்தினால் சினம் கொண்டால் வெறுப்படைந்த மனத்துடன் எதிர்நின்று பதில் வார்த்தை சொல்லமாட்டார்கள். கணவன் அடித்தாலும் உதைத்தாலும் அவனிடத்தில் ஆசையோடு மனம் இறங்க வேண்டும் என்பது பெண்ணிற்கு இலக்கணமாகும். பெண்களின் பிறந்த வீடு பெரும் செல்வச் செழிப்பில் இருப்பினும் திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவன் வீடு வறுமையில் இருந்தாலும் பெண் தன் பிறந்த வீட்டிற்குச் செல்லுதலும் பெருமையாக பேசுதலும் தவறாகும் என்பதை அறிய முடிகிறது. கணவனைக் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் மகளிர் அணிகலன்களை அணிதலையும் ஒப்பனை செய்து கொள்ளுதலையும் விரும்புதல் இல்லை. தலைவனின் பிரிவால் தலைவி துன்புற்று வருந்தினாள் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

References

ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், (2007) அகநானூறு மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பா.எண் 203, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1947.

கலித்தொகை மூலமும் உரையும், நச்சினார்க்கினியர், பா.எண் 16, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1947.

சிலப்பதிகாரம் தெளிவுரை, ஞா.மாணிக்கவாசகன், அந்திமாலை சிறப்புசெய் காதை அடி எண் 47-49, உமாபதிப்பகம், சென்னை 2010.

திரு.வி.க. தமிழ்க்கொடை, இளங்குமரன், ப.எண்.36, தமிழ்மண் பதிப்பகம், தியாகராயர் நகர், சென்னை மு.ப.2006.

திருவள்ளுவர் நாயனார் சரிதம், தனிப்பாடல் ப.73.

நற்றிணை மூலமும் உரையும், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், பா.எண் 142, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1947.

நான்மணிக்கடிகை, அ.நடராசபிள்ளை, பா.எண் 22 திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1960.

நீதி நூல்கள், தண்டபாணி துரை (உ.ஆ), பா.எண் 21, உமாபதிப்பகம் சென்னை, ஆறாம்பதிப்பு 2003.

நீதிசாரம் காமாந்தன், பா.எண் 52.

பரிபாடல் மூலமும் உரையும், பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பா.எண் 20, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 2007.

புறநானூறு மூலமும் உரையும், ஒளவைதுரைச்சாமிப்பிள்ளை, பா.எண் 314, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1947.

புறநானூறு மூலமும் உரையும், ஒளவைதுரைச்சாமிப்பிள்ளை, பா.எண் 49, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1947.

புறநானூறு மூலமும் உரையும், ஒளவைதுரைச்சாமிப்பிள்ளை, பா.எண் 71, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1947.

மு.அருணாச்சலம், ஒளவையார், முதுரை, பா.எண் 27 தமிழியல் ஆய்வு மற்றும் வெளியீட்டு பதிப்பகம், சென்னை 2005.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License